

HYDRO

Olje- og energidepartementet
Postboks 8148 Dep
0033 Oslo

OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET	
08 / 00718 - 14	
DATO 1 8 MARS 2008	
AN	ERSP.

Vår dato: 2008-03-14
Vår saksbehandler: Petter Longva
T: 9172 8847
Deres ref.: 08/00718-1
Side 1 av 3

Høring av EU-kommisjonens forslag til direktiv for å fremme bruk av fornybare energikilder av 23. januar 2008

Det vises til og Olje- og energidepartementets høringsbrev av 1. februar 2008. Norsk Hydro har følgende innspill til norsk posisjon.

Innledning og sammendrag

EU-kommisjonens forslag til direktiv for å fremme bruk av fornybar energi er en videreføring av tidligere lovgivning som strammer opp virkemiddelbruken for å nå det ambisiøse målet om å øke andelen fornybar energi i EU til 20 prosent innen 2020. De enkelte land er gitt stor frihet (subsidiaritet) i valg av virkemidler. Målene for hvert enkelt medlemsland er knyttet til BNP, og er uavhengig av deres potensial for fornybar energi. Dette kan hindre at målene nås på en effektiv måte. Etter vår oppfatning bør direktivet sikre en friere handel med opprinnelsesgarantier mellom land slik at utbyggingen av fornybar energiproduksjon kan gjøres der forholdene ligger best til rette for det.

Hydro ser positivt på utbygging av fornybar kraft i Norge for å unngå at den norske kraftbalansen blir svekket ytterligere og samtidig bidrar til en kostnadseffektiv utbygging av fornybar energi sett i et europeisk perspektiv. Økningen av fornybar kraftproduksjon vil imidlertid kreve en betydelig nettutbygging, både i det enkelte land og mellom land. Forslagene til endringer i Forordning 1228/2003 om grensehandel med kraft tar imidlertid ikke høyde for dette. Det mangler en ordning som sikrer incentiver til utbygging av nett som har felles bruk internasjonalt. Dagens ordning (ITC) har imidlertid motsatt virkning idet nettutbygger i mange tilfeller må betale en årlig ekstraregning til andre nettselskaper i Europa.

Utbygging av vannkraft gjennom små anlegg og gjennom tilførsel av mer vann til eksisterende anlegg, vil være en viktig komponent i økt fornybar kraftproduksjon. En begrensning i tildelingen av opprinnelsesgarantier (Guarantees of Origin) til anlegg som har en effektinstallasjon på over 5 MW gir uheldige incentiver, særlig når en ser den i sammenheng med beregningsregelen i Annex II. Minstestørrelsen på et anlegg bør uten videre kunne overlates til det enkelte land. Beregning av berettiget vannkraftproduksjon bør være basert på simulering, slik det gjøres i Norge.

Den viktigste målsettingen med direktivet er å bidra til en reduksjon i de globale utslippene av klimagasser. Vi må derfor unngå det som i den europeiske diskusjonen kalles "carbon leakage" gjennom en økning i globale utslipp som følge av at kraftkrevende industri blir tvunget til å flytte virksomhet til land som ikke har tilsvarende ordninger. I sammenheng

med ETS-direktivet arbeides det for å skjerme den internasjonalt konkurranseutsatt kraftintensiv industrien mot økninger i kraftprisen som skyldes kostnadene med utslippstillatelser så lenge de viktigste konkurrentene i de fleste andre land ikke påvirkes av den internasjonale klimainnsatsen. Med den samme begrunnelsen bør denne industrien også skjermes mot:

- kvoteplikt i et sertifikatsystem,
- avgifter til et tilskuddssystem, og
- økninger i nettkostnader som indirekte skyldes RES-direktivet.

Det er viktig å sikre det enkelte land handlingsrom til å gjøre dette, slik det er påpekt i pkt 3 i regjeringens tiltakspakke for kraftforedlende industri av 12. februar i år.

Virkemidler

For å minimalisere kostnadene, bør en så langt det er mulig likebehandle ulike energiformer, teknologier og anleggstyper. Ofte vil utbygging av ny vannkraft og utbedring i eksisterende kraftverk være rimeligere og innebære mindre naturinngrep enn annen utbygging. Etablering av et norsk-svensk marked for grønne sertifikater vil være et kostnadseffektivt virkemiddel for å oppnå fornybar energiproduksjon. Dette virkemiddelet vil ha klare fordeler sammenliknet med prisgarantier, bonuser eller investeringsstøtte, og handel med grønne sertifikater burde ideelt omfattet et enda større marked enn Norge og Sverige, gjerne et nordisk eller helst et europeisk sertifikatmarked.

EU-kommisjonen har i direktivet lagt opp til at opprinnelsesgarantier i en viss grad kan overføres mellom land. Land som ikke ønsker handel med opprinnelsesgarantier kan reservere seg eller pålegge begrensninger. Norge bør i utgangspunktet gå inn for en åpning av handelen med opprinnelsesgarantier og dermed sørge for at andre land kan sikre sine forpliktelser ved å gi tilskudd til fornybar energiproduksjon i Norge, hvor de naturgitte forutsetningene er gode og behovet for tilskudd er relativt sett lite. Slik handel med opprinnelsesgarantier berører bare pengeflyten, og har ingen direkte innflytelse på den fysiske kraftflyten mellom Norge og utlandet.

Konsekvenser for nettet

Hydro er positiv til at nettkapasiteten økes og at det dermed legges til rette for økt utbygging av ny fornybar kraftproduksjon i Norge, men vil understreke at utbyggingen av nettet må baseres på samfunnsøkonomiske prinsipper. All kraftproduksjon må ha likeverdige betingelser i nettet og fordelaktige betingelser eller tariffen bør ikke brukes som en del av incentivpakken for fornybar kraft. Det må dessuten stilles tekniske krav til alle typer anlegg, ikke minst vindparker, som sikrer at fleksibiliteten og forsyningssikkerheten i kraftsystemet ikke svekkes i for stor grad. Direktivet stipulerer i artikkel 13 at fornybar energi kan få fordelaktige nettariffer og skal gis prioritert adgang til nettet så langt forsyningssikkerheten tillater. I og med at så godt som all produksjon i Norge er fornybar, har dette imidlertid liten praktisk betydning her.

Hydro vil peke på at det er en sammenheng mellom RES-direktivet og Forordning 1228/2003 som gjelder grensehandel med elektrisitet: Utbyggingen av fornybar kraft, spesielt vindkraft, kan øke behovet for langveis overføring av kraft, også over landegrensene. For at dette ikke skal bli en ekstra byrde for nettbrukerne i de land som bygger ut særlig mye slik kraft, trengs det en form for fellesfinansiering på EU-nivå. Hydro vil også gjenta sin tidligere påpekning om at den ordningen som finnes i Forordning 1228 i dag (ITC = Inter TSO Compensation) gir oss incentiv til å holde igjen på utbygging av nett

som krysser grensene mot de fleste land. Denne ordningen har ingen god begrunnelse og anbefales fjernet.

Reglene for vannkraft

Vannkraft er den viktigste kilden til fornybar energi i Norge og for Hydro. Vi vil derfor gjøre oppmerksom på at bestemmelsene om 5 MW som minste anleggsstørrelse i artikkel 7, paragraf 1 og om vannkraft i Annex II er uhensiktsmessige og vil gi gale incentiver. Ifølge den sistnevnte bestemmelsen skal årlig normalproduksjon i vannkraftverk beregnes ved installert effekt multiplisert med gjennomsnittlig utnyttelsesgrad for vannkraftverk i det enkelte land de siste 15 årene. Denne beregningsmåten gjelder også opprinnelsesgarantier til nye vannkraftprosjekt.

Produksjonsevnen i mange vannkraftverk kan økes ved å lede vann fra omkringliggende vassdrag til eksisterende produksjonsanlegg. Slike tiltak vil i henhold til begge bestemmelsene ikke være berettiget til å motta opprinnelsesgarantier, fordi de ikke fører til økt effekt. Alternativt kan denne økte vannressursen utnyttes ved å foreta investering i et nytt produksjonsanlegg. Prosjektet kan da være kvalifisert til å motta opprinnelsesgarantier hvis maskinene er store nok, selv om dette både økonomisk og miljømessig kan være en dårligere løsning. Bestemmelsene vil også kunne gi incentiver til å investere i mer effekt i eksisterende vannkraftverk. Det kan da bli beregnet en fiktiv økning i årsproduksjonen fra anlegget. Årlig produksjon i vannkraftverk bør isteden beregnes ut fra prinsippet om normalisert produksjon basert på simuleringer, slik det vanligvis gjøres i Norge.

Plan- og konsesjonsprosessen

En raskere og mer forutsigbar konsesjonsprosess er etter vårt syn viktig for å realisere målene om økt utbygging av fornybar elektrisitet. Plan- og konsesjonsprosessen for vindkraft og vannkraft er komplisert og kan ta flere år, og altfor mange prosjekter venter på behandling hos NVE.

Med hilsen
for Norsk Hydro ASA

Kathrine Fog

Kopi:

Energibedriftenes Landsforening
Norsk Industri